

sammenhæng, så det kan være, at hr. Svend Erik Hovmand, hvis han trænger til inspiration til sin hver dag et forslag-aktion, kan finde inspiration i vores ændringsforslag, for det er jo en god sag, vi arbejder for. Ingen tvivl om det.

Jeg skal også gøre et par bemærkninger om retsvæsenet, hvor der på politiområdet er sket det ganske interessante, at vi vil se et meget bredt flertal, der går fra SF i den ene side af salen og til V i den anden. Begge partier er jo uden for den egentlige politiaftale fra 1995, men fra alle sider bakker man op om de øgede bevilgninger til politiet, som vi efter grundige forhandlinger og overvejelser er nået frem til.

Vi gør ikke op med vores politiaftale fra 1995, men vi fastholder faktisk kravene om en bedre ressourcudnyttelse fra politiets side på disse områder. Vi har erkendt, og det er fastslået, at de tal og de præmisser, som vi fik forelagt fra politiets egne rækker, fra Rigspolitiets side – og det var ikke noget, vi bare sad selv og fandt på i efteråret 1995, da vi lavede politiaftalen for fire år – ikke holder.

Det viste sig, at den effektivisering og den rationaliseringsgevinst, der kunne opnås ved anvendelse af moderne IT-teknik i politiets rækker, kun kunne opnås, hvis politiet sparede på personaleudgifterne og på den måde fik råd til at købe pc'erne, for nu at sige det meget forenklet og meget firkantet, til stationerne.

Her har vi altså fra regeringens side og med opbakning fra alle disse partier nu fundet en model, hvor vi ved et aktstykke giver politiet 120 mio. kr. nu og her for i år, for 1998 udvider vi rammen med 100 mio. kr. og for 1999 med 80 mio. kr. Det sker med en samtidig fastholdelse af kravet til Rigspolitechefen og alle de ansatte i øvrigt om, at de forstår at benytte og styre ressourcerne bedre. Vi lægger i den sammenhæng stor vægt på, at PULS-systemet med vagtovervågning, vagtplanlægning, afrapportering osv. bliver sat i værk.

Vi har sagt den 1. januar. Der er noget om, at det først kan nås den 1. april, men der er ingen tvivl om, at vi i hvert fald fra mit partis side med allerstørste interesse vil følge med i udviklingen på området, og vi ser frem til den evaluering, som skal foretages dels af Rigspolitechefen, dels af Justitsministeriet og dels, og ikke mindst, vil jeg sige, af Finansministeriet, således at vi får dem, som i politijargon bliver kaldt – undskyld udtrykket – regnedrengene, taldrengene i Finansministeriet med for lige at sikre os,

at vi også i denne sektor har den forsvarlige udnyttelse af ressourcerne.

Om dette område vil jeg også med glæde konstatere, at vi i alle disse partier – SF, de to regeringspartier, CD, Venstre og De Konservative – har givet hinanden tilsagn om, at vi et stykke inde i det nye år sætter os sammen og ser på Kriminalforsorgen for at se, om der ikke også på det område ville være en fordel i at få fastlagt nogle budgetter over flere år. Vi ved alle sammen også fra vores egen økonomi, at ressourcerne bliver bedre udnyttet og pengene strækker bedre, hvis vi kan planlægge over en flerårig horisont.

Kriminalforsorgen er et af de områder, hvor der virkelig er et stort behov for langsigtede investeringer i bygningsmassen. Om det så skal være den ene eller den anden type af fængsler, får vi givetvis et retspolitisk skænderi om, kan jeg forudse. Lad os håbe, at det bare bliver en debat, og at vi ender på et fornuftigt resultat. Men at bygningsmassen er forældet og trænger til at blive afløst, er der ingen af os, der er uenige om.

Så langt, så godt. Jeg skal slutte af med et par bemærkninger om, at jeg i lyset af debatten på de korte bemærkninger, som vi har haft tidligere på dagen først og fremmest med V's og K's ordførere, synes, vi står tilbage med nogle ubesvarede spørgsmål. Det er muligt, at vi i morgen kan komme længere ind på det, for nogle af tingene, som jeg nu nævner, er jo ganske overordnede.

Det ene har med ulandspolitik at gøre. Nu ser jeg altså bort fra moralske overvejelser om, hvad vi kan forvente af hinanden, hvor meget vi vil give, og hvor meget vi vil yde over for den tredje verden, men vi synes fra radikal side, at der er en total mangel på logik i tankegangen hos Venstre og De Konservative i deres model, når de på den ene side vil skære så voldsomt ned – med en femtedel fra 1 pct. af bruttonationalproduktet til 0,8 pct. – og de så samtidig taler om, hvordan vi skal øge indsatsen i nær-områderne for at holde flygtningene dér. De sidste 5 pct. af flygtningene skal altså også fastholdes i området ud over de 95 pct., der er der allerede.

Men tingene hænger ikke rigtig sammen. Risikoen for, at der bliver sat nye flygtningestrømme i gang, hvis vi skærer i ulandsbistanden, er også stor. Det gælder om at få disse områder i den tredje verden til at blive bære-